

fang har omdannet Forskolelærerindeembederne til Embeder for eksaminerede Lærere; dette har delvis været en Følge af, at saa mange hidtil 2-klassede Skoler har maattet omdannes til 3-klassede Skoler og derfor har maattet have en eksamineret Lærerinde som den anden Lærerkraft, da hun i den 3-klassede Skoles 2den Klasse vil komme til at undervise Børn over 10 Aar, men i mange Tilfælde har det ogsaa været fremkaldt af Ønsket om at give Forskolelærerinden en særlig forud for Lærerlønningsloven af 12. Juli 1946 tiltrængt Lønforhøjelse.

Til Trods for denne hyppige Nedlæggelse af Forskolelærerindeembeder er der dog ingen Forskolelærerinder ledige, idet saadanne under den herskende Mangel paa eksaminerede Lærere altid har kunnet finde Beskæftigelse i mange Tilfælde til Undervisning af Børn over 10 Aar.

Da Forskolelærerindeuddannelsen kun er 2-aarig, vil man ved at stimulere Adgangen til denne paa kort Tid kunne faa uddannet et Antal Lærere, som vil kunne overtage Undervisningen i Købstædernes Smaabørnsklasser og herved udføre en Undervisning, der svarer til deres Uddannelse, og som de derfor vil kunne paatage sig paa tilfredsstillende Maade.

Undervisningsministeriet kan tiltræde dette Forslag, idet man lægger Vægt paa, at den Udvikling henimod, at Forskolelærerinder ansættes i Embeder for eksaminerede Lærere, hvilket paa Grund af Lærerindemanglen ikke kan forhindres, er uheldig, og at det vil være langt heldigere, at give Forskolelærerinderne Adgang til Smaa-børns undervisning saavel i By som paa Landet, og derefter forbeholde Undervisningen af de større Børn for de fuldt uddannede Lærere.

Den kortere Uddannelsestid vil bevirke, at Mangelen paa uddannede Lærere hurtigere vil kunne afhjælpes, og man maa antage, at unge Piger, der af økonomiske Grunde ikke tør give sig i Lag med den 4-aarige Lærerindeuddannelse, vil søge den 2-aarige Forskolelærerindeuddannelse, naar denne kan lede til Lærerindstillinger ogsaa i Købstæderne. Man kan ogsaa pege paa, at de svenske Smaaskolelærere, der svarer til Forskolelærerinderne her i Landet, altid har kunnet ansættes til Smaabørnsundervisning ogsaa ved Købstadskolerne.

Det bør dog være en Betingelse, at deres Virksomhed ved Købstadskolerne og de købstadordnede Skoler paa Landet ikke udstrækkes udover de 3 første Skoleaar, da deres Uddannelse udtrykkelig er begrænset

til Smaabørnsundervisning, og de derfor ikke er kvalificerede til Undervisning af større Børn. Den Ret for Forskolelærerinderne til i Landsbyskolen ogsaa at undervise de større Piger i Gymnastik, kvindelig Haandgerning og kvindelig Husgerning bør som Regel ikke tilkomme dem i Købstadskolerne. Om en Forskolelærerinde, der ved Kursus efter Eksamen har kvalificeret sig særlig til Undervisning i disse Fag, skal kunne overtage denne Undervisning ogsaa for de større Piger i Købstadskolerne, er en anden Sag; i saa Fald vil der let fra Ministeriet kunne gives Dispensation i Henhold til Folkeskolelovens § 23 Stk. 1, sidste Punktum.

Da den i Lærerlønningsloven af 12. Juli 1946 § 33 c fastsatte Lønning (2 220 Kr. stigende til 3 420 Kr.) ikke vil være passende for Forskolelærerinder i Købstæder, hvor der ikke med Stillingen er forbundet Ret til Tjenestebolig, bør de lønnes noget højere, og man kan tiltræde, som af Udvalget foreslaaet, at de lønnes som andre Lærere paa Landet (2 700 Kr. stigende til 4 440 Kr.), dog at de ikke kan opnaa sidste Alderstillæg, saaledes at Slutlønnen bliver 4080 Kr., idet denne Normering svarer bedre til andre Tjenestemænd i Købstæderne med tilsvarende Uddannelse.

Man er dernæst med Udvalget enig i, at denne Adgang til Ansættelse i Købstadskoler ikke bør aabnes for Forskolelærerinderne før efter Forløbet af 2 Aar, naar Tilgangen til Forskolelærerindeseminarieerne, der formentlig vil stimuleres ved Gennemførelsen af dette Forslag, har gjort det muligt at uddanne flere Forskolelærerinder end paa nærværende Tidspunkt, og at Ændringen derfor først maa træde i Kraft ved Begyndelsen af Skoleaaret 1949—50.

Nr. 3 og 4) Disse Bestemmelser giver for København samme Regler som for Punkt 1) og 2) foreslaas for det øvrige Land.

Nr. 5) Et Flertal af Udvalget har foreslaaet, at det fremtidig skal være forbudt at optage Børn i Folkeskolen, før de er fyldt $6\frac{3}{4}$ Aar, idet det dels anses for at være en pædagogisk Fordel, da de færreste Børn er „skolemodne“ før omkring det fyldte 7. Aar, og der dels derved straks kan paavises en betydelig Besparelse af Lærertallet, idet det er beregnet, at der for Tiden i Folkeskolen undervises 17 900 Børn, der er under den undervisningspligtige Alder, hvilket svarer til ca. 300 Lærere. Helt nøjagtige er disse Tal, der regner med fyldt 7 Aar, ikke, naar man sætter den absolutte Grænse til $6\frac{3}{4}$ Aar, men alligevel vil der ved et saadant Skridt kunne